

D O M

afsagt den 31. maj 2017 af Vestre Landsrets 7. afdeling (dommerne Annette Dellgren, Chris Olesen og Anne Fog (kst.)) i ankesag

V.L. [REDACTED]

[REDACTED] Kommune

(advokat Jens Andersen-Møller, Aarhus)

mod

Christian [REDACTED] [REDACTED]

(advokat Malou Ehmer, København)

Retten i Kolding har den 26. maj 2016 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED])

Påstande

For landsretten har appellanten, [REDACTED] Kommune, gentaget sin påstand om frifindelse og subsidiært nedlagt påstand om at erstatningen fastsættes til et mindre beløb.

Indstævnte, Christian [REDACTED] [REDACTED] har for landsretten nedlagt følgende påstande:

Principal

[REDACTED] Kommune skal betale 560.809,28 kr. med tillæg af procesrente af 362.000 kr. fra den 18. april 2016 og af 198.809,28 kr. fra den 26. august 2016.

Subsidiært

Stadfæstelse.

Mere subsidært

Et mindre beløb fastsat efter rettens skøn med tillæg af procesrente fra den 18. april 2016.

Beløbet i Christian [REDACTED] [REDACTED] principale påstand fremkommer som det beløb, han blev tilkendt ved byrettens dom, med tillæg af 198.809,28 kr.

De 198.809,28 kr. er opgjort som det tab, Christian [REDACTED] [REDACTED] har lidt i perioden fra den 1. juni 2014 til den 1. juni 2016, ved, at den løn, han modtager i sit fleksjob, er lavere end den løn, han ville have fået, hvis han var bevilliget fleksjob før ikrafttrædelsen af lov nr. 1380 af 23. december 2012 om reform af bl.a. fleksjob.

Supplerende sagsfremstilling

[REDACTED] Kommune har for landsretten fremlagt en række nye bilag til belysningen af kommunens sagsbehandling. Christian [REDACTED] [REDACTED] har for landsretten fremlagt en mail af 23. august 2016 fra ham til 3F.

Forklaringer

Christian [REDACTED] [REDACTED] Poul [REDACTED] [REDACTED] Anne [REDACTED] [REDACTED] og Tommy [REDACTED] [REDACTED] har afgivet supplerende forklaring for landsretten. Der er endvidere afgivet forklaring af Leif [REDACTED] [REDACTED] Yvonne [REDACTED] [REDACTED] og Jesper [REDACTED] [REDACTED]

Leif [REDACTED] [REDACTED] har forklaret, at han er socialrådgiver og har været faglig koordinator i [REDACTED] Kommune på Jobcentret, mens kommunen har behandlet sagen. En faglig koordinator holder bl.a. styr på lovgivning og sparrer med medarbejderne. Jobcentret består af en sygedagpengeafdeling, en job- og virksomhedsafdeling og en beskæftigelsesafdeling. Sidstnævnte tog sig af de ikke job-parate borgere. Der var 180 ansatte i Jobcentret, heraf var ca. 100 socialrådgivere. Socialrådgiverne havde på sygedagpengeområdet hver ansvaret for ca. 60 borgeres sager. Han mener, at det var en fin normering i sammenligning med normeringen i andre kommuner. Arbejdsevneudvalget, der var en del af forvaltningen, fungerede fra 2008 til 2013 og skulle kvalitetssikre afgørelser om førtidspension og fleksjob. Udvalget var bistået af en lægekonsulent, der ikke havde stemmeret. Undersøgelser

foretaget af Ankestyrelsen i perioden 2002 til 2011 pegede på, at der i strid med reglerne blev bevilliget for mange fleksjob. Problemerne i sagerne var bl.a., at arbejdsprøvningen skulle være retvisende og have en vis længde. En arbejdsprøvning måtte ikke have sigte på anvisning af et fleksjob, men skulle have fokus på en tilbagevenden til det ordinære jobmarked. Ankestyrelsen mente, at kommunerne skulle være mere grundige i forhold til at dokumentere, at betingelserne for tildeling af fleksjob var opfyldt. Statstilskuddet til fleksjob har været på 65 procent. Tilskuddet fra staten til sygedagpenge var 50 procent.

Reglerne for fleksjob blev ændret i 2013. Ændringen tog bl.a. sigte på, at bevillingen af fleksjob til unge skulle begrænses, og fleksjob til personer under 40 år skulle tidsbegrænses. Samtidig blev tilskuddet sat ned. Kravet til det antal timer, som borgeren skulle kunne arbejde for at få fleksjob, var før lovændringen mindst 12,5 timer om ugen. Hvis borgeren kun kunne arbejde 3 til 9 timer om ugen, ville man før ændringen ikke kunne få bevilliget fleksjob. Han har kun hørt om et helt særligt tilfælde, hvor der alligevel blev bevilliget fleksjob, selv om borgeren kunne arbejde mindre end 12,5 timer om ugen. Før lovændringen kunne førtidspension være en mulighed for borgere med en arbejdsevne på ca. 6 timer om ugen, hvis alle andre muligheder var undersøgt forgæves.

Han har svært ved at forestille sig, at Christian [REDACTED] kunne have fået førtidspension på grund af hans unge alder. Christian [REDACTED] opfyldte ikke betingelserne for at få førtidspension, da han fik afslag på fleksjob. Han har ikke behandlet Christian [REDACTED] sag. Han har heller ikke læst alle sagsakterne.

Han mener, at medarbejderne i Jobcentret var godt forberedt, da de nye fleksjobregler trådte i kraft. Udsagnet om, at en arbejdsprøvning hos Jobigen ikke kan stå alene, har noget rigtigt i sig. Det er ude hos virksomhederne, at praktikken skal gennemføres. Det er et skånehensyn, hvis man arbejder 2 gange 3 timer om ugen, ligesom det kan være et skånehensyn, hvis arbejdsprøvningen sker i rolige omgivelser, hvor den pågældende er tryk.

Lægeattester må ikke være for gamle. De må efter praksis ikke være over 6 måneder gamle. Der er ikke regler herfor. De helbredsmæssige oplysninger skal være retvisende og så aktuelle som muligt. Oplysningerne skal danne grundlag for vurderingen af, hvilke skånehensyn der skal tages, og hvordan arbejdsprøvningen i det hele taget skal tilrettelægges for at give et retvisende billede af arbejdsevnen. Det giver ikke nogen mening at sætte folk i

arbejdsprøvning, hvis de helbredsmæssige forhold er uafklarede. Der har ikke været en instruks i kommunen om, at de helbredsmæssige forhold skal være afklaret, inden der kan tilbydes en arbejdsprøvning. Man sætter ikke borgere i praktik på en virksomhed, uden at kende deres helbredsmæssige forhold, men man kan tilbyde arbejdsprøvning hos Jobigen under beskyttede forhold.

Det er ikke en eksakt videnskab at vurdere, hvornår en borger er berettiget til et fleksjob. Der anvendes en metode, og man forholder sig helhedsorienteret til det. Falck har, så vidt han ved, ikke truffet afgørelse i denne sag. [REDACTED] Kommune har skiftet edb-systemer, og i forbindelse hermed er nogle ”opera-journalnotater” ikke kommet med i det nye system.

Christian [REDACTED] har supplerende forklaret, at han læste sygedagpengeloven igennem, og det var baggrunden for, at han blev opmærksom på, at sygedagpengeperioden kunne forlænges i 39 uger. Det var grunden til, at han påklagede afgørelsen af 28. oktober 2010. Han var i sensommeren 2010 motiveret for at komme i gang med en jobafklaring. Han vidste ikke, at Mette [REDACTED] var ansat hos Falck og ikke hos [REDACTED] Kommune.

Han tror ikke, at der blev udarbejdet en skriftlig handleplan for praktikforløbet, inden han begyndte hos [REDACTED] Gruppen. Han havde selv fundet praktikstedet, og Tanja [REDACTED] sagde ok for, at han startede der 2 gange 3 timer om ugen. Han foreslog selv, at han ikke skulle starte for hårdt op, men de talte ikke om skånehensyn. Hos [REDACTED] Gruppen sagde han nok ja til lidt for belastende opgaver som f.eks. at støvsuge biler. Jesper [REDACTED] blev tilknyttet som jobkonsulent. Jesper [REDACTED] besøgte ham ude hos [REDACTED] Gruppen 2 til 3 gange. Han talte ikke løbende i telefon med Jesper [REDACTED] Han oplevede forløbet med Jesper [REDACTED] som meget kaotisk. De talte ikke om skånehensyn.

Han spurgte, om jobbet kunne bruges som en afklaring, og han fik at vide af [REDACTED] Kommune, at alt kunne bruges. Han regnede ikke med, at han ville kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet på ordinære vilkår. Hans psykiater havde allerede da vurderet, at hans tilstand var stationær.

Efter den 19. maj 2011 skete der ikke noget i hans sag. Beskæftigelsesankenævnet havde bestemt, at han skulle arbejdsprøves, og han ringede derfor til kommunen efter sommerferien, der oplyste, at sagen havde ligget stille på grund af graviditet hos en medarbejder.

Sagen var ikke kommet tilbage fra beskæftigelsesafdelingen.

Da Tanja [REDACTED] fik sagen, begyndte hun at planlægge et forløb hos Jobigen, der dengang hed Reva. Han følte, at hun havde styr på tingene. Da han begyndte hos Jobigen, startede han med et lavt timetal om ugen, men timetallet blev på grund af tidspres hurtigt sat op. Det var et godt sted at være, idet de hos Jobigen var vant til at have syge mennesker i arbejdsprøvning. Han mener, at han på et tidspunkt var sat op til 13-16 timer om ugen. Forløbet var tidspresset, fordi hans sygedagpenge ville høre op i slutningen af januar 2012. Hvis hans sag var blevet overført til sygedagpengeafdelingen tidligere, ville sygedagpengeafdelingen efter hans opfattelse have haft mulighed for at tilrettelægge et længere forløb hos Jobigen. Hos Jobigen blev der fulgt op på hans situation næsten dagligt.

Det var efter råd fra Tanja [REDACTED] at han tilbagekaldte sin ansøgning om førtidspension. Efter tilbagekaldelsen fik han Tommy [REDACTED] som sagsbehandler. Der skete imidlertid ikke noget. Han ville ønske, at han kunne have fortsat i arbejdsprøvning hos Jobigen, således at han kunne være blevet afklaret. Tommy [REDACTED] valgte at indhente yderligere lægelige oplysninger. Han er ret sikker på, at han fortalte Tommy [REDACTED] at psykiateren havde vurderet, at hans tilstand var stationær. Han husker et møde med kommunen, hvor hans fagforeningsrepræsentant Lone [REDACTED] udtrykte forundring over alle de statuserklæringer, der var indhentet.

Efter hans opfattelse skete der ikke noget i sagen fra forløbet hos Jobigen sluttede i januar 2012, og til forløbet hos [REDACTED] begyndte den 14. januar 2013.

Han blev visiteret til fleksjob i juni 2014. I januar 2015 blev han efter et engelskkursus vurderet som job-parat. Han begyndte hos [REDACTED] i marts 2015, hvor han var i en slags projektansættelse. Han blev sagt op i sommeren 2016. [REDACTED] gav ham en fin udtalelse, og efter halvanden måned fik han job hos FOF, hvor han nu arbejder 11 timer om ugen. Han trives der.

Hans psykiater foreslog ham på et tidspunkt at anmode om en hjemmestøtteordning. Da han henvendte sig til kommunen, fik han at vide, at de ikke kunne gøre noget for personer med hans type angst. Derfor blev han ikke tilbudt hjemmestøtte. Han er aldrig udeblevet fra møder med kommunen. Det er en fejl, at det er noteret i sagen.

Hos [REDACTED] Gruppen var det eneste skånehensyn den nedsatte arbejdstid. Det kan godt opfattes som et skånehensyn, at han var i arbejdsprøvning et sted, hvor han følte sig tryk.

Poul [REDACTED] har supplerende forklaret, at han er uddannet socialformidler. Uddannelsen svarer til en kommunalt uddannet socialrådgiver. Han har arbejdet som socialrådgiver siden 1981. Den interne regel om indhentelse af en psykiatrisk lægeudtalelse gjaldt kun de sager, hvor indhentelse var indikeret. De skulle løbende lave opfølgning på, om betingelserne for udbetaling af sygedagpenge var opfyldt. Det var derfor, at der hyppigt blev indhentet erklæringer fra psykiateren. Sygedagpengeperioden kan kun forlænges en gang i medfør af den enkelte bestemmelse i sygedagpengelovens § 27, stk. 1, men der kan herefter eventuelt ske forlængelse efter en af de andre bestemmelser. Der var ikke grundlag for at forlænge Christian [REDACTED] dagpenge i 2010. Det var ikke Falck, der traf afgørelsen om at stoppe Christian [REDACTED] sygedagpengeperiode.

Det, der er anført i andet sidste afsnit på side 6 i byrettens dom, er ikke korrekt.

Efter det, han har set i journalen, var formålet med arbejdsprøvningen hos [REDACTED] Gruppen at afklare Christian [REDACTED] mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Arbejdsprøvningen skete på nedsat tid i trygge omgivelser, og der blev således taget skånehensyn. Fra juli 2011 fik Christian [REDACTED] hyppige fravær. Jobkonsulenten skulle have haft en samtale med Christian [REDACTED] om hans mulighed for at fortsætte hos [REDACTED] Gruppen. Den blev dog ikke holdt, fordi Christian [REDACTED] havde afbrudt arbejdsprøvningen.

Et jobigen-forløb har som formål at afklare, hvilke skånehensyn der skal tages, og hvilke muligheder der er for den pågældende. Forløbet er i hovedparten af sagerne vejledende for, hvilken vej man skal gå i forhold til en arbejdsprøvning. Nogle gange kan et jobigen-forløb stå alene.

Når sygedagpengene var forlænget i medfør af sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3, skulle der ved hver opfølgning indhentes opdaterede lægelige oplysninger, så kommunen kunne vurdere tidsperspektivet samt vurdere, hvilke skånehensyn der skulle tages.

Christian [REDACTED] [REDACTED] var ikke på noget tidspunkt i sine arbejdsprøvninger oppe på det antal timer, der var nødvendigt for, at der efter reglerne før lovændringen i 2013 kunne ske visitation til et fleksjob.

Anne [REDACTED] [REDACTED] har supplerende forklaret, at Christian [REDACTED] [REDACTED] havde en række sygemeldinger, mens han var i arbejdsprøvning hos [REDACTED] [REDACTED]. På grund af den manglende stabilitet blev arbejdsprøvningen ikke retvisende. Han vidste godt, at han skulle være stabil i sit fremmøde. Mentoren skulle hjælpe Christian [REDACTED] [REDACTED] men mentoren forholdt sig ikke til sygefraværet. De lavede en ordning, så Christian [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] kunne møde mere fleksibelt, således at han skulle møde 3 ud af 5 dage. Ved sygefravær kunne han så møde dagen efter. Det hjalp i forhold til stabilitet i fremmødet, og som hun husker det, benyttede Christian [REDACTED] [REDACTED] sig ikke så meget af fleksibiliteten, som hun havde forventet. Hun har ikke sagt til Christian [REDACTED] [REDACTED] at han ville blive bevilliget et fleksjob, hvis han var stabil i 2 måneder. Hun arbejdede sammen med Tanja [REDACTED]. Hun husker et møde med Tanja [REDACTED] og Christian [REDACTED] [REDACTED] hvor Lone [REDACTED] også deltog. Vidnet fik at vide, at der var noget i beskrivelsen af forløbet hos [REDACTED] [REDACTED] som hun skulle uddybe, men hun husker i dag ikke, hvad det var. Hun fik dog uddybet det, der skulle uddybes.

Hun mener, at Christian [REDACTED] [REDACTED] mødte ca. 10 timer om ugen hos [REDACTED] [REDACTED]. Det kan godt være, at det kun var ca. 8 timer effektivt. Dette timetal var før lovændringen i 2013 ikke tilstrækkeligt til, at der ville kunne blive bevilliget et fleksjob.

Tommy [REDACTED] [REDACTED] har supplerende forklaret, at han havde et møde med Christian [REDACTED] [REDACTED] den 25. maj 2012. På mødet talte de om sygedagpengeforløbet og Christian [REDACTED] [REDACTED] helbredsmæssige situation. De talte også om, at jobigen-forløbet ikke have været tilstrækkeligt langvarigt. Christian [REDACTED] [REDACTED] fortalte, at hans rygproblemer havde betydning for hans angst. Han traf efter mødet beslutning om at indhente en udtalelse fra Christian [REDACTED] [REDACTED] egen læge. Lægen oplyste, at hun ikke havde set Christian [REDACTED] [REDACTED] i 3 år, hvorfor der var brug for en konsultation. Da udtalelsen fra lægen kom, drøftede han den med kommunens lægekonsulent bl.a. for at få fastlagt, hvilke skånehensyn der skulle tages. Lægekonsulenten anbefalede, at der skulle indhentes en ny statusattest fra psykiateren, da den seneste var fra januar 2012.

Han henviste Christian [REDACTED] [REDACTED] til jobkonsulenten, og i samarbejde med jobkonsulenten fik vidnet etableret forløbet hos [REDACTED] [REDACTED]. Han husker ikke overvejelser om behov for hjælpemidler. Christian [REDACTED] [REDACTED] havde meget fravær, og da der var brug for stabilitet, blev arbejdsprøvningen hos [REDACTED] [REDACTED] forlænget. Det skete i samarbejde med jobkonsulenten.

Det er ikke nødvendigvis et krav, at de helbredsmæssige oplysninger skal være afklarede, før der kan ske arbejdsprøvning. Der lå ikke en skriftlig instruks om, at der skulle indhentes helt opdaterede helbredsoplysninger. Han husker ikke, at han i denne sag har været i dialog med fagpersoner i sin arbejdsgruppe. Det var dog ikke ualmindeligt, at de drøftede sagerne. Hvis der har været en sådan drøftelse, vil der være udarbejdet et notat herom.

Han gik på barsel i midten af september 2013, hvor han overdrog sagen til Tanja [REDACTED]. På grund af de organisatoriske ændringer, der skete omkring dette tidspunkt, ville Christian [REDACTED] [REDACTED] skulle have skiftet sagsbehandler, uanset om vidnet var gået på barsel.

Yvonne [REDACTED] har forklaret, at hun er uddannet socialrådgiver. Hun begyndte i maj 2010 som teamleder i sygedagpengeafdelingen i [REDACTED] Kommune. I november 2010 drøftede sagsbehandleren sagen med hende. Prognosen på baggrund af de lægelige oplysninger var dengang, at Christian [REDACTED] [REDACTED] ville kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet på almindelige vilkår. Der kom imidlertid en ny statusattest fra psykiateren, hvorefter Christian [REDACTED] [REDACTED] situation blev beskrevet som uafklaret. De overvejede situationen og vurderede, at han ikke ville kunne afklares inden for 39 uger. Christian [REDACTED] [REDACTED] var fortsat under behandling, og de vurderede, at det ikke var forsvarligt at forlænge sygedagpengene på en afklaring. Christian [REDACTED] [REDACTED] var af den opfattelse, at psykiateren havde vurderet, at hans situation var stationær, men det var ikke det, der stod i psykiaterens erklæring. Derfor indhentede de en ny erklæring. Da udbetalingen af sygedagpengene stoppede, blev sagen automatisk sendt til beskæftigelsesafdelingen.

Det var en skønsmæssig vurdering, at Christian [REDACTED] [REDACTED] arbejdsevne ikke ville kunne være afklaret inden for 39 uger. De baserede deres vurdering på de lægelige oplysninger og samtaler med Christian [REDACTED] [REDACTED]. Det var ikke normalt, at Beskæftigelsesankenævnet omgjorde kommunens afgørelser. De drøfter altid mulighederne for at forlænge sygedagpengeperioden med en borger, der står til at miste sygedagpengene. Det

gjorde de også i forhold til Christian [REDACTED] [REDACTED] Hun har ikke deltaget i møder med Christian [REDACTED] [REDACTED] men det var hende, der traf afgørelser i sagen, mens Mette [REDACTED] var sagsbehandler.

Jesper [REDACTED] har forklaret, at han blev ansat i [REDACTED] Kommune i 1992. Han er uddannet mekaniker og maskinmester. Foreholdt journalnotat af 24. februar 2011, ekstrakten side 433, har han forklaret, at han husker samtalen med Christian [REDACTED] [REDACTED] og Tanja [REDACTED] den 24. februar 2011. Han havde fået sagen overdraget. De skulle prøve at finde en praktikplads til Christian [REDACTED] [REDACTED] Det endte med, at Christian [REDACTED] [REDACTED] selv fandt en praktikplads. Det er ikke usædvanligt, at en borger selv finder en praktikplads. I samtalen den 24. februar 2011 gennemgik de sagen. Han fik at vide, at Christian [REDACTED] [REDACTED] var indsatsklar. Det var han enig i. De talte også om skånehensyn. Han mener, at der er tale om et skånehensyn, når der findes en praktikplads, hvor borgeren er tryk. Nedsat arbejdstid er også et skånehensyn. I forbindelse med etableringen af praktikpladsen talte han med chefen for [REDACTED] Gruppen. De aftalte, hvor mange timer Christian [REDACTED] [REDACTED] skulle møde. Han mener, at Christian [REDACTED] [REDACTED] skulle begynde med 2 timer om ugen.

Det kan godt passe, at Christian [REDACTED] [REDACTED] skulle være i praktik hos [REDACTED] Gruppen fra den 21. marts til den 3. oktober 2011. Hvis der står i journalnotatet af 3. november 2011, ekstrakten siden 276, at han skulle møde 25 timer om ugen, er det en fejl. De 25 timer var en standard og det antal timer, som de håbede på, at Christian [REDACTED] [REDACTED] ville kunne komme til at arbejde. Han husker ikke, om det er ham, der har skrevet notatet. Ved et praktikophold skal den pågældende borger føre en mødeliste, som skal kontrolleres af arbejdsgiveren. Der blev lavet en kontrakt med [REDACTED] Gruppen. I kontrakten er angivet det antal timer, som Christian [REDACTED] [REDACTED] skulle møde.

Han kan godt huske opfølgningen, som er beskrevet i journalnotat af 28. september 2011, ekstrakten side 432. Der var allerede fra starten af praktikforløbet problemer med Christian [REDACTED] [REDACTED] fremmøde. De opfølgningssamtaler, som han havde med Christian [REDACTED] [REDACTED] havde mest karakter af sociale møder. De talte ikke så meget om Christian [REDACTED] [REDACTED] arbejdsopgaver. Han prøvede at samarbejde med Christian [REDACTED] [REDACTED] om at øge det antal timer, som han skulle møde. Henover sommeren var Christian [REDACTED] [REDACTED] syg, og efter sommeren havde de et møde, hvor de talte om Christian

oplevelser hos Gruppen. Christian var indforstået med at fortsætte praktikopholdet. Christian havde mange fraværsdage. Der var fravær på mange fredage og særligt på mandage. På et tidspunkt stoppede Christian praktikopholdet. Gruppen ringede og orienterede ham, og han konfronterede Christian med det. Christian fortalte, at han ikke brød sig om at være der mere. Vidnet vendte herefter tilbage til Gruppen, som var indforstået med, at Christian stoppede. Han var herefter hos Gruppen for at hente Christian ting.

Christian har yderligere forklaret, at han ikke kan genkende det, som Jesper har forklaret. Hans fravær hos Gruppen var ikke ustabil før sommerferien 2011. Tværtimod var hans stabile fremmøde baggrunden for, at hans timetal blev øget. Han talte ikke med Jesper om arbejdsopgaverne hos Gruppen. Det var anderledes, da han var i arbejdsprøvning hos Han talte da med sin mentor om arbejdsopgaverne. Han kan ikke genkende, at han begyndte med 2 timer om ugen hos Gruppen. Han har ikke set mødesedler eller en kontrakt mellem kommunen og Gruppen.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Kommune har supplerende gjort gældende, at der ikke er holdepunkter for at fastslå, at det kan tilregnes kommunen som en fejl, at fleksjob først blev bevilliget med virkning fra den 1. juni 2014, idet byretten i sin vurdering ikke tager højde for sagsbehandlingstider selv i optimale forløb, og en tilkendelse pr. 1. februar 2012 var urealistisk. Det bestrides, at Christian i perioden efter den 1. juni 2014 har lidt et erstatningsrelevant tab. Kommune kan ikke gøres erstatningsansvarlig for tab som følge af en lovændring. Forudsætningerne for beregningen af kravet for perioden fra juni 2014 til juni 2016 bestrides. Christian opfyldte ikke de betingelser, der efter praksis gjaldt før ikrafttrædelsen den 1. januar 2013 af lov nr. 1380 af 23. december 2012 for bevilling af fleksjob. Christian arbejdssevne var ikke af et sådant omfang, at der kunne være bevilliget fleksjob før den 1. januar 2013, og han har derfor

ikke lidt noget tab for perioden før 2013. Tabet opgjort for perioden fra 2014 til 2016 er upåregneligt. Der er fejl i opgørelsen af tabet, idet beregningen i 2015 er baseret på en månedlig pension på 1.700,78 kr. i stedet for 1.684,11 kr. Det månedlige beløb skal derfor reduceres med 200,04 kr.

En eventuel erstatning for perioden fra 2014 til 2016 må skønsmæssigt nedsættes under hensyn til usikkerheden omkring ydelsernes størrelse og ansættelsens længde.

Christian [REDACTED] [REDACTED] har supplerende gjort gældende, at byretten har slået fast, at han allerede skulle være visiteret til fleksjob i 2012. Han burde derfor være visiteret til fleksjob efter de regler, der gjaldt før 2013, hvorefter han ville have modtaget løn svarende til 37 timer ugentligt. Lægges byrettens afgørelse til grund, vil han utvivlsomt have været i arbejde fra den 1. juni 2014, hvorfra det nye krav kan opgøres. Han har således lidt et yderligere tab – og lider fortsat løbende et tab – da lønnen efter lovændringen i 2013 er væsentlig lavere, end den løn han ville have modtaget, hvis han var visiteret til fleksjob efter den gamle ordning. Det er med forløbet hos Jobigen dokumenteret, at han kunne arbejde 16 timer om ugen, og at han derfor opfyldte betingelserne for at blive bevilliget et fleksjob før lovændringen i 2013.

Landsrettens begrundelse og resultat

[REDACTED] Kommune traf den 28. oktober 2010 afgørelse om at standse udbetalingen af sygedagpenge til Christian [REDACTED] [REDACTED] med den begrundelse, at grundlaget for en forlængelse i medfør af sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3, ikke længere var til stede. Kommunen fandt ikke grundlag for at forlænge sygedagpengeperioden i medfør af de øvrige bestemmelser i § 27, stk. 1, herunder ikke i medfør af § 27, stk. 1, nr. 2, idet kommunen på baggrund af oplysninger om Christian [REDACTED] [REDACTED] helbredsmæssige situation mv. vurderede, at Christian [REDACTED] [REDACTED] tilstand var velbelyst og ikke varig.

Beskæftigelsesankenævnet ændrede den 19. maj 2011 afgørelsen, fordi nævnet i forhold til § 27, stk. 1, nr. 2, vurderede, at der ikke var oplysninger i sagen, der talte imod, at afklaring ville kunne gennemføres inden for 39 uger. Den omstændighed, at nævnet vurderede sagen anderledes, medfører imidlertid ikke, at der er grundlag for at pålægge kommunen noget erstatningsansvar.

Ved afgørelsen af 19. maj 2011 slog Beskæftigelsesankenævnet fast, at Christian [REDACTED] [REDACTED] havde ret til sygedagpenge i op til yderligere 39 uger, og at kommunen skulle give Christian [REDACTED] [REDACTED] et tilbud om og iværksætte relevant arbejdsprøvning, hvor der blev taget hensyn til Christian [REDACTED] [REDACTED] skånebehov.

På tidspunktet for Beskæftigelsesankenævnets afgørelse var Christian [REDACTED] [REDACTED] begyndt i jobpraktik hos [REDACTED] Gruppen. Det fremgår af notater i [REDACTED] Kommunes Arbejdsevnevurderingsjournal vedrørende Christian [REDACTED] [REDACTED] at jobkonsulent Jesper [REDACTED] inden opstarten af praktikforløbet den 21. marts 2011 havde holdt et møde den 24. februar 2011 med Christian [REDACTED] [REDACTED] hvor muligheden for et praktikforløb hos [REDACTED] Gruppen blev drøftet. På mødet gav Christian [REDACTED] [REDACTED] udtryk for, at han ville føle sig tryk der, og at det ville være realistisk kun at møde 2 gange 3 timer om ugen, fordi han ikke havde en fornemmelse af, hvad han kunne klare psykisk og fysisk.

Jobkonsulent Jesper [REDACTED] har forklaret, at der blev lavet en kontrakt med [REDACTED] Gruppen, hvor det blev angivet, hvor mange timer Christian [REDACTED] [REDACTED] skulle møde, og han har forklaret, at han havde opfølgningssamtaler med Christian [REDACTED] [REDACTED] Christian [REDACTED] [REDACTED] har forklaret, at Jesper [REDACTED] besøgte ham 2 til 3 gange på virksomheden. Af et notat af 1. juni 2011 i Arbejdsevnevurderingsjournalen fremgår, at jobkonsulenten har oplyst, at det var forsøgt at sætte Christian [REDACTED] [REDACTED] op i tid, ligesom Christian [REDACTED] [REDACTED] arbejdsopgaver er beskrevet sammen med oplysning om arbejdsgiverens vurdering af Christian [REDACTED] [REDACTED]

Landsretten finder på denne baggrund, at [REDACTED] Kommune således havde etableret en relevant arbejdsprøvning, hvor der blev taget hensyn til Christian [REDACTED] [REDACTED] skånebehov, da Beskæftigelsesankenævnet traf afgørelse. Den omstændighed, at der ikke er fremlagt handleplaner for forløbet, der blev afbrudt pludseligt af Christian [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] kan ikke føre til en anden vurdering.

Landsretten finder således, at der ikke er grundlag for at fastslå, at der i forbindelse med Christian [REDACTED] [REDACTED] praktikforløb hos [REDACTED] Gruppen er begået ansvarspådragende fejl af [REDACTED] Kommune.

Forløbet hos Jobigen blev påbegyndt ca. 1½ måned, efter at Christian [REDACTED] havde afbrudt praktikforløbet hos [REDACTED] Gruppen. Formålet med Jobigen-forløbet var ifølge journalrapport af 10. november 2011 at få en bred afklaring af arbejdsvejen, og landsretten lægger efter Inge [REDACTED] Leif [REDACTED] og Poul [REDACTED] forklaringer til grund, at et forløb hos Jobigen er en intern prøvning, der ikke kan stå alene, og har til formål at afklare, hvilke skånehensyn der skal tages i forbindelse med en arbejdsprøvning.

På denne baggrund og under hensyn til oplysningerne om forløbet hos Jobigen sammenholdt med sagens øvrige oplysninger finder landsretten ikke grundlag for at fastslå, at det kan tilskrives [REDACTED] Kommune som en ansvarspådragende fejl, at forløbet hos Jobigen kun varede 9 uger, og den 8. marts 2012 af kommunens Arbejdsvejneudvalg blev fundet utilstrækkeligt i forhold til at bevillige Christian [REDACTED] et fleksjob.

Der er endvidere ikke grundlag for at fastslå, at der er begået ansvarspådragende fejl af [REDACTED] Kommune i perioden fra Arbejdsvejneudvalgets afgørelse frem til den 20. december 2012, hvor Christian [REDACTED] blev tilbudt et virksomhedspraktikforløb hos virksomheden [REDACTED]. Landsretten har herved navnlig lagt vægt på, at kommunen i perioden dels behandlede en ansøgning fra Christian [REDACTED] om tilkendelse af førtidspension frem til april, hvor han trak ansøgningen tilbage, dels den 25. maj 2012 besluttede at indhente yderligere oplysninger om ansøgerens helbredsmæssige status, idet Christian [REDACTED] samme dag havde oplyst, at han led af en speciel rygproblematik, hvor rygsmerterne fremprovokerede angst, dels at Christian [REDACTED] efter de lægelige oplysninger forelå den 9. november 2012, og efter at det var afklaret, at et hjemmestøtteforløb ikke var relevant, den 20. december 2012 blev tilbudt virksomhedspraktikforløbet hos [REDACTED].

Endelig finder landsretten ikke grundlag for at fastslå, at det kan tilskrives [REDACTED] Kommune som en ansvarspådragende fejl, at virksomhedspraktikforløbet hos [REDACTED] blev længere end oprindeligt planlagt. Landsretten lægger herved vægt på, at forlængelsen af forløbet, der skulle have været fra den 14. januar 2013 til den 14. juli 2013, til den 28. februar 2014 i det væsentligste beroede på, at Christian [REDACTED] havde en del fravær.

Landsretten tager herefter [redacted] Kommunes påstand om frifindelse til følge.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal Christian [redacted] [redacted] betale sagsomkostninger for begge retter til [redacted] Kommune med i alt 124.528 kr. Beløbet omfatter 4.000 kr. til retsafgift, 528 kr. til udgifter til vidner og 120.000 kr. til udgifter til advokatbistand.

Beløbet til dækning af udgifter til advokatbistand er inkl. moms, da [redacted] Kommune ikke er momsregistreret. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi og dens omfang og forløb.

Thi kendes for ret:

[redacted] Kommune frifindes.

Christian [redacted] [redacted] skal inden 14 dage betale sagens omkostninger for begge retter til [redacted] Kommune med 124.528 kr.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Annette Dellgren

Chris Olesen

Anne Fog
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 31. maj 2017

Jan L. Madsen

Retssekretær